

Tulipán- ritka- ságok

Két hold nem tűnik nagy területnek, ha búza zöldell rajta, ha pedig kukoricát vetnek bele, egy gépnek órányi munkájába se kerül. Tulipánból viszont négyszázötven ezer főt el rajta a szeged-mihályteleki Új Élet Termelőszövetkezet kertészetében. Harmincnyolc hektáros és tízenhármas új fajta. Ez utóbbiakat Hollandiából hozták. Valamennyi különlegesség, s nehéz lenne megmondani, melyik a szebb a kelyhét magas száron ringató mélypiros bala-rajka, a fehér szirmú ciklamenpiros szélű meissen porcelán, a vörös alapon sárga círmos karnevál hercege vagy a többi hasonlóan érdekes elnevezésű újdonság. Ezeket fűtött fóliaházakban hajtották, hogy korán, jó áron értékesíthessék a virágokat. Ősszel viszont a szabadföldbe ültetik majd ki és jövőre szaporító anyagot állítanak elő.

Az Új Élet Termelőszövetkezet, hazánk legnagyobb „paprikás” gazdaságát országjáró tulipánjairól is ismerik. Nagyon sok vállalat, szövetkezet, kiskertész vásárol tőlük virághagymát, s egyre több az állandó partnerük. A múlt évben a Német Demokratikus Köztársaságba is szállították.

A tulipánok szomszédságában most első ízben nevelnek gladióluszt, szám szerint ötvenezret, amit ugyancsak Hollandiából importáltak. Ezek éppen a diákbuszújságok, a ballagások idejére nyílnak ki, amikor nincs az a sok virág, ami el ne fogyna.

Kedvezményesen, gyorsan szállítják a primőröket

A friss zöldség, gyümölcs mielőbbi elszállítása a termelőtől a fogyasztóig, nem csupán a legérdekeltbb vállalatok ügye, hanem népgazdasági érdek is. Nem kevésbé fontos és kétségtelen nélküli szállításhoz, abban, hogy az egyébként sem olcsó primőrök ne dráguljanak még jobban meg. Az utóbbi években mindezért különös gondot fordítanak a MÁV, valamint a kereskedelmi vállalatok, a SZÓVOSZ, a SZÓVÉRT, a HUNGAROFRICT a tavaszi primőrszállítások megszervezésére. A MÁV szegedi igazgatóságán a napokban külön tanácskozást hívtak össze, amelyen rögzítették a feladatokat a tennivalókat.

A tanácskozáson elhangzottakból kiderült, hogy az ország gyümölcs- és zöldségtermelő területének jelentős része a MÁV szegedi igazgatóság vonalhálózata mellett fekszik, és ez a szokásosnál is nagyobb felelősséget ró az igazgatóság dolgozóira. Az utóbbi két évben, 1971-hez viszonyítva átlagosan 15 százalékkal, míg az exportforgalomban 49 százalékkal több gyümölcsöt kellett innen továbbítani. A termelőktől, a vállalatoktól szerzett információkból most kiszámították, hogy 1973. szeptemberében zöldségből és gyümölcsből, valamint burgonyából, illetve az ezekhez szükséges csomagolóeszközökből mintegy 16 ezer vasúti kocsi kell megrakni. A becslések szerint még ennél is több kocsira lesz szükség, mivel az állami gazdaságok közvetlenül értékesítendő zöldség- és gyümölcs küldeményei ezen a listán még nem szerepelnek.

Csongrád megye és Széged körülbelül kétezer vasúti primőr rakományt továbbítanak belföldre, s háromezretet külföldre, az utóbiból több mint 2100 hűtőkocsit. Ilyen mennyiségű áru kezelése, fel- és lerakodása, megővése csak nagyon figyelmes és hibátlan munkával végezhető el, valamint a vasút és a partnerek zavartalan együttműködésével. Éppen az együttműködés javítását célozza, hogy Szegedről és Szentestől expressz tehervonatokot indítsanak, amelyek mintegy 5 óra alatt

teszik meg Budapestig az utat, s ebben az időben valamennyi rakodás is szerepel. A Makón feladott zöldséget is öt órán belül Budapestre továbbítja a MÁV szegedi igazgatósága. Igen figyelemreméltó, hogy a vasút számottevő fuvarkedvezményel kívánja támogatni a partner-vállalatokat, a termelőket. Például 70 százalékos kedvezményes díjat számít csupán a burgonya, a zöldség- és gyümölcszállításra szolgáló csomagolóeszközökért.

M. I.

Százhuszonöt éves a Magyar- honi Földtani Társulat

Legrégebbi tudományos egyesületünk, a Magyarhoni Földtani Társulat ebben az évben ünnepi megalakulásának 125. évfordulóját. Ebből az alkalomból április 25-én háromnapos jubileumi ülésszak kezdődik, melyről dr. Dank Viktor, a társulat elnöke tartott sajtótájékoztatót pénteken.

Mint elmondotta, a társulat egykori tagjai alapozták meg a Nemzeti Múzeum ásványtani gyűjteményét. A társulat nevéhez fűződik egyebek között a főváros vízellátási tervének elkészítése és a Széchenyi fürdőt meleg vízzel tápláló kút feltárása. A szocialista nagyipar nyersanyagbázisának bővítése érdekében a társulat végzett

kutató munkát a nyírádi-halimbai bauxit, az algyői kőolaj és a recki színes érlelőhely megtalálásáért.

A magyar szakemberek több fejlődő ország felkérésére segítik a még feltáratlan ásványianyag lelőhelyek felmérését. Jelenleg Cipruson vas, Algériában foszfát, Iránban kőolaj után kutatnak.

Kérdezzen! — válaszolunk A Délmagyarország új rovata elé

Kérdésekből sohasem fogyunk ki. A közügyekben, a gazdasági életben forgoló emberek érdeklődése kiapadhatatlan. Gyakran mégis válasz nélkül marad kíváncsiságuk. Nem mintha szándék és készség nem lenne a válaszra — hanem mert a kérdések nem mindig ott hangzanak el, ahol a válaszra illetékes „lakik”. Különösen gyakori az „elvi” válasz, ha főhatóságok, minisztériumok illetékesek a felvilágosításban, a magyarázatban, hiszen, ha el is jut a kérdés, rendszerint nagy kerülőt tesz, amíg visszaér — ha visszaér.

A közügyek iránti érdeklődés országunkban eleven, most, a választások idején különösen látható, mennyi minden foglalkoztatja az embereket. Ezért vállalkoztunk arra, hogy célba juttatjuk olvasóink közérdekű kérdéseit: válaszadásra megküldjük őket a tanácsnak, a főhatóságnak, a minisztériumoknak — illetékesség szerint. A kérdéseket és a válaszokat havi rendszerességgel, összeállításban tesszük közzé.

Az első összeállítás kérdéseit munkatársaink személyesen gyűjtötték össze riportútjaik során. Vasárnap induló rovataunkban ilyen kérdésekre adnak választ a tanácsok, minisztériumok, társadalmi szervezetek: mikor várható javulás a nitrogén műtrágya és az alkatrészellátásban; milyen kedvezményeket tartalmaz a munkásszolgálat-építési akció; a szolgáltató vállalatokkal szemben fel lehet-e lépni a törvény erejével hiányos szolgáltatás esetén; miként befolyásolja a Tisza II. vízlepcső a folyó életét; mikor kezdődik Odessza városrészt továbbépítése; mi lesz a volt szegedi sertéshizlaló helyén...?

Olvasóink közérdekű kérdéseire építjük rovataunkat, ezért azt kérjük, hogy kérdéseikkel rendszeresen táplálják is. A kérdéseket postán juttassák el (Délmagyarország szerkesztősége, 6740 Szeged, Sajtóház, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. címre), teljes névvel és címmel. Minden közérdekű kérdésre a legilletékesebb szervek választát kérjük meg, és folyamatosan, havonta közzétesszük azokat.

A Jubileumi díj története

„Káprázatos magyarok.” Ezt a címet adta beszámolójának az egyik montreux-i újság a szegedi egyetemi énekkar hangversenyéről.

A József Attila Tudományegyetem énekkara április 7. és 17. között Svájcban járt, hogy Szécsi József karnagy vezetésével részt vegyen Montreux-ben a 10. nemzetközi kórustalálkozón és versenyen. Anglia, Franciaország, Kanada, a Német Szövetség, Olaszország, Svájc 18 körújának és a szegedi egyetemi énekkarnak a találkozó vezetésére 3 díjat tűzött ki: Montreux város nagydíját, a közönség díját, és a 10 éves évforduló alkalmából a Jubileumi nagydíjat, amelyet négy kategóriában (gyermek-, férfi-, női és vegyes kórus) jelöltek meg.

Az egyetemi énekkar már az első este, április 10-én bemutatva versenyműsorát, amely 30 perces volt. Énekkarunkról a svájci televízió

és rádió készített felvételt, amelyet még aznap esti adásában be is mutatott. Énekkarunk versenyprogramjáról a svájci sajtó többek között azt írta: „Ennek az estnek a legkáprázatosabb pillanata volt a magyarok szereplése. A fegyelmezett énegyüttes munkájának minősége az, amely elsősorban meghódított minket...” Ezt a kritikát már a bemutatkozás után mindnyájan éreztük. Éreztük a közönség tapsából, éreztük a véget nem érő ünneplésből. Mi ott nagyon boldogok voltunk, hiszen sok-sok esztendő nehéz és fáradtságos munkája érett be, és az a segítség, amelyet az egyetem vezetése adott, nem volt hiábavaló. Ezek után kérte fel a kórustalálkozó vezetését az egyetemi énekkart, hogy versenyen kívül adjon közel egyórás magyar műsort. Ennek a felkérésnek örömmel tettünk eleget. Zsúfolásig megtelt a nagyterem. A műsorban helyet kaptak szölistáink is, Szécsi Eva, Varjasi Ida és dr. Zámbo Géza. Énekesiniket Barta Katalin, I. éves biológusszakos hallgató kísérte, és Bartók: *Allegro Barbaro* című zongoraművének eljátszásával ismételteligen nagy sikert aratott. A közönség nem egy produkciót tapsolta vissza.

Estünk után sokan körültekintően bennünket, s kísérték el szálláshelyünkre, ahol korán hajnali óráig énekeltek, táncoltunk. Megtanítottuk vendéglátóinkat a csárdásra is. Szólt a sok szép magyar dal, s természetesen ott volt velünk Baudet úr, a kórus-találkozó igazgatója és felesége, valamint a mellénk rendelt vezetőnk, Balógi László, akinek edesapja a századforduló utáni években vándorolt ki Félégházáról Montreux-be.

Április 14-én este került sor az eredményhirdetésre,

amikor Montreux-ben az újonnan épült Kongresszusi Palotát avatták fel. Csodálattal építmény ez, amelynek nagyeremében 2 ezer ülőhely van, és a többi termei is a technika minden csodáját élvezik. Paul André Gailardnak, a genfi operaház zeneigazgatójának, a fesztivál művészeti igazgatójának vezetésével az egyesített gyermek-, illetve vegyes kórusok elénekelték a kötelező számukat, majd a lausanne-i fúvószenekar játszott, míg eredményt hirdettek. A háromtagú zsüri döntése értelmében a szegedi egyetemi énekkar a Jubileumi díjat kapta — megosztva a Köln melletti Zündorf Katolikus Templomi Énekkarral. Emellett a zsüri „igen megkülönböztetetten kiváló” jelzésű diplomát adott együttesünknek. A kórustalálkozó nagydíját a kanadai gyermekkar kapta. Tíz év alatt először fordult elő, hogy gyermekkar kapta ezt a nagydíjat. Mint érdekességet említem meg, hogy a közönség díját egy angliai gyermekkar nyerte el.

Kórusunkat az a kitüntetés is érte, hogy a lausanne-i rádió 20 perces magyar műsort készített velünk, amelyet a közeljövőben sugározhatnak. Boldogok voltunk, amikor a magyar zászló is ott volt a Kongresszusi Palota dísztermében, amikor a zsüri döntését meghallottuk, és boldogan fogadtuk a város által adott fogadáson azt a sok-sok felénk nyújtott kezet és gratulációt, amely szól mindazoknak — a József Attila Tudományegyetem vezetőinek, dr. Barta Lajos docensnek, az énekkar tanárelnökének, Szécsi László, akinek edesapja a századforduló utáni években vándorolt ki Félégházáról Montreux-be.

Április 14-én este került sor az eredményhirdetésre,

Gruber László egyetemi adjunktus

Utazik a bárány

Hosszú évekre visszanyúló hagyomány már, hogy a húsvéti ünnepekre magyar bárány kerül az olasz konyhák asztalára. Ilyenkor minden mennyiséget átvésznek az olasz vevők, s a termelőgazdaságok is jól járnak, hiszen jelentős bevételhez jutnak, a kora tavaszi hónapokban.

Csongrád megyében igen jó hírű és nagyállományú juhtenyésztő gazdaságok vannak, így a Pankotai Állami Gazdaság, a szentesi Termál, a csongrádi Vörös Csillag Tsz., a szegedi Tsz., amelynek a szőregi Egyetértés Tsz. az utóbbi nemcsak okszerű gazdálkodásával, jó természetlagaival, kiegyensúlyozottságával hívta fel magára az ország figyelmét, de juhtenyésztésével is. Az utóbbi hónapokban tapasztaltak

szerint hazánkban fellendülőben van ez a jövedelmező termelési ág. Őt évvel ezelőtt, 1968-ban volt a csúcspont, de azóta a juhállomány 1 millióval csökkent. Akkor a gyapjú árában történt és az államny javarészt exportra eladták. Újabb rendelkezések segítik viszont a kibontakozást, jelentős állami támogatással. Ez Csongrád megyében például azt jelenti, hogy a mintegy 45-50 ezer anyaállatból megközelítően két esztendő alatt 10 ezer darabbal nő.

A Gyapjú- és Textilnyersanyag Forgalmi Vállalat végzi a felvásárlást. Az elmúlt napokban Csongrád megyéből 5300 bárányt szállítottak el olasz piacokra. A legnagyobb szállítógazdaságok a szentesi Termál, a szőregi Egyet-

értés és a csongrádi Vörös Csillag Tsz. Negyedévi folyóáron, kilónként átlagban 42-43 forintot fizettek a bárányszeret. Ez az exportcsúcsonk az olaszok a bárányokat. Négy nagy vevő tart rendszeres kapcsolatot a magyar kereskedőkkel, s az egyikük például húsvétra 60 vagonnyi bárányt vásárolt. Megyénkben négy nagykereskedő 12-15 vagonnal.

Az olasz piacok mellett jó vásárlónak számít Líbia. Negyedévenként Magyarországról egy-két hajó rakományt utazik, egy hajóra 4 ezer bárányt raknak. Most két-három hétig szünetel a szállítás, a magyar bárányokkal csak az olaszok húsvéti asztalán találkozhatunk.

Új motorkerékpárt kíván vásárolni?

Minden igényt kielégít

márka- szervizünk

az alábbi típusokban:

T-5 PANNONIA
MZ-250
RIGA

P-10-es PANNONIA
MZ-125
BABETTA

IZS PLANÉTA 350-es

Előnyös feltételek!

Nagymotorok forgalmi rendszámmal ellátva. Akkumulátorok feltöltve (terítés nélkül). Üzembe állítás elvégezve. OTP-ügyszolg.

SZEGEDI

GÉPJÁRMŰJAVÍTÓ ISZ.

Szeged, Cserzy Mihály utca 4.

Holló mossa a fiát...

A „nagyapóknak mossa a holló a fiát” régi szólás-mondás onnan ered, hogy ez a madár egyike azoknak, amelyek legkorábban költik ki tojásaikat. A költést az idej szeszélyes időjárás elhúzza ugyan, de az erdészek már felfedezték a hazánkban már ritkaságszámba menő fekete holló első fiókáit a zempléni hegységben levő istvánligeti nyírjést környező tölgyszekben s a bükki szurdokerdőkben.

Az utóbbi években tűnt fel az „embert kerülő” fekete

holló a Tisza-menti erdőségekben, ahol a Szil-puszták környéki tölgyszekben telepedett meg. A rendkívül óvatossá, magányt kedvelő hollók számát fészkeik alapján mintegy kétszázra becsülik. Költésüket nemcsak a zempléni erdőségekben, hanem az idén már a Tisza-mentén is megfigyelték. Most fokozott gondot okoz a hollócsaládokat a fészkekről, hogy a borsodi tájakon ismét ott-hont talált és szaporodó ritka madarak irtását megakadályozzák.